

- 3) Kan ovennævnte forordninger fortolkes således, at en landbrugsproducent, hvis bedrift befinder sig på Fællesskabets geografiske område, men som ønsker at opgive sin virksomhed i fremtiden (efter anvendelsen af støtten), ikke er støtteberettiget?
- 4) Hvorledes skal den retlige ordning som er indført i national lovgivning fortolkes ifølge de to ovennævnte forordninger?
- 5) Omfatter den retlige ordning, som er indført i national ret en retlig ordning, der er forbundet med landbrugsproducentens (eller gruppen af landbrugsproducenters) eventuelle opgivelse af virksomheden? Ungarsk ret fastsætter forskellige retlige ordninger for årsagerne til opgivelse (betalingsstandsning, konkurs og likvidation).
- 6) Kan betingelserne for at ansøge om en generel (EF-)arealbetaling reguleres særskilt og helt uafhængigt af betingelserne for at anmode om en supplerende national støtte? Hvilken forbindelse er der (kan der være) mellem begge støttetypers principper, opbygning og formål?
- 7) Kan en gruppe (eller en individuel producent), som i øvrigt opfylder betingelserne for generel EF-arealbetaling, udelukkes fra den supplerende nationale støtte?
- 8) Omfatter anvendelsesområdet for forordning nr. 1259/1999 i henhold til dens artikel 1 ligeledes supplerende national støtte under hensyn til, at den del, der kun delvis finansieres af EUGFL, finansieres ved hjælp af den supplerende nationale støtte?
- 9) Er en landbrugsproducent, hvis bedrift, der fungerer lovligt og effektivt, befinder sig på Fællesskabets geografiske område, berettiget til at modtage supplerende national støtte?
- 10) Såfremt national ret indeholder særlige bestemmelser for fremgangsmåden ved afvikling af handelselskaber, har disse bestemmelser da betydning i forhold til EF-støtten (og den nationale støtte, som er forbundet hermed)?
- 11) Skal EF-lovgivningen og den nationale lovgivning om den fælles landbrugspolitik funktion fortolkes således, at de skal skabe en samlet retsorden, som kan fortolkes ensartet, og som fungerer på grundlag af identiske principper og betingelser?
- 12) Kan det anvendelsesområde, som er fastlagt ved artikel 1, stk. 4, i forordning nr. 3508/92 og artikel 10, litra a), i forordning nr. 1259/1999, fortolkes således, at såvel land-

brugsproducentens hensigt til at opgive sin virksomhed i fremtiden som den retlige ordning, der er resultatet heraf, er fuldstændig uden relevans?

(¹) Rådets forordning (EØF) nr. 3508/92 af 27.11.1992 om et integreret system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger (EFT L 355, s. 1).

(²) Rådets forordning (EF) nr. 1259/1999 af 17.5.1999 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitikens ordninger for direkte støtte (EFT L 160, s. 113).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 4. marts 2010 — Frisdranken Industrie Winters BV mod Reb Bull GmbH

(Sag C-119/10)

(2010/C 134/35)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Frisdranken Industrie Winters BV

Sagsøgt: Reb Bull GmbH

Præjudicielle spørgsmål

1) a) Skal den rene »påfyldning« af emballager, der er forsynet med et tegn [...] [bl.a. ordmærket Bullfighter, Pittbull, Red Horn, senere ændret til Long Horn, og Live Wire] anses for brug af dette tegn i forbindelse med handel i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i varemærkedirektivets artikel 5 (¹), også selv om påfyldningen foretages som en tjenesteydelse, som leveres til en tredjemand og på dennes anmodning med henblik på at adskille varen fra ordregiverens varer?

b) Er det ved besvarelsen af spørgsmål 1) a) af betydning, at der eventuelt er tale om en overtrædelse som omhandlet i varemærkedirektivets artikel 5, stk. 1, litra a) eller b)?

- 2) Såfremt spørgsmål 1) a. besvares bekræftende, kan brugen af tegnet da også forbydes i henhold til varemærkedirektivets artikel 5 i Benelux-området, såfremt de varer, som er forsynet med tegnet, udelukkende er bestemt til eksport til stater uden for (a) Benelux-området, eller (b) Den Europæiske Union, og de inden for det pågældende område — bortset fra i den virksomhed, der har påfyldt varerne — ikke kan bemærkes af offentligheden?
- 3) Såfremt spørgsmål 2) (a. eller b.) besvares bekræftende, hvilket kriterium skal da anvendes ved vurderingen af, om der foreligger en krænkelse af varemærket: skal kriteriet være en (almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet) forbrugers opfattelse i Benelux-landene (eller i Den Europæiske Union) — som i det foreliggende tilfælde udelukkende kan defineres fiktivt eller abstrakt — eller skal der anvendes et andet kriterium i det foreliggende tilfælde, f.eks. forbrugers opfattelse i det land, som varerne eksporteres til?

(¹) Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21.12.1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT 1989 L 40, s. 1).

Sag anlagt den 5. marts 2010 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-121/10)

(2010/C 134/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved V. Di Bucci, L. Flynn, A. Stobiecka-Kuik og K. Walkerová, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets afgørelse 2009/1017/EU af 22. december 2009 om Republikken Ungarns myndigheders ydelse af statsstøtte til køb af landbrugsjord mellem den 1. januar 2010 og den 31. december 2013 (¹) annulleres.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved at vedtage den anfægtede afgørelse har Rådet ophævet Kommissionens beslutning, som følger af forslaget om passende foranstaltninger i punkt 196 i rammebestemmelserne for landbrug fra 2007 og af Ungarns ubetingede tilslutning til forslaget, hvorved Ungarn er tvunget til at bringe to eksisterende støtteordninger til køb af landbrugsjord til ophør senest den 31. december 2009. Under påberåbelse af at der forelå særlige omstændigheder gav Rådet tilladelse til, at Ungarn opretholdt disse ordninger indtil rammebestemmelserne for landbrug fra 2007 udløb den 31. december 2013. De af Rådet fremførte omstændigheder som begrundelse for afgørelsen er af indlysende grunde ikke omstændigheder af en sådan karakter, at de kan begrunde den trufne afgørelse og tager ikke hensyn til Kommissionens beslutning med hensyn til denne ordning.

Til støtte for annullationspåstanden har Kommissionen fremført fire anbringender:

- a) For det første er Kommissionen af den opfattelse, at Rådet ikke har kompetence til at handle i medfør af artikel 108, stk. 2, tredje afsnit, TEUF, fordi den støtte, som Rådet godkendte, var en eksisterende støtte, som Ungarn havde forpligtet sig til at afskaffe ved udgangen af 2009, da Ungarn godkendte de passende foranstaltninger, som Kommissionen havde foreslået.
- b) For det andet har Rådet misbrugt sine beføjelser, idet Rådet forsøgte at ophæve Kommissionens afgørelse om, at støtteforanstaltningerne, som Ungarn frit kunne opretholde indtil udgangen af 2009, men ikke derefter, kunne opretholdes indtil 2013.
- c) Med sit tredje anbringende gør Kommissionen gældende, at den anfægtede afgørelse er vedtaget i strid med princippet om loyalt samarbejde, som gælder for medlemsstater og også institutionerne imellem. Rådet har med sin afgørelse fritaget Ungarn fra medlemsstatens samarbejdsforpligtelse med Kommissionen i forbindelse med de passende foranstaltninger, som denne medlemsstat har godkendt, vedrørende eksisterende støtte til køb af landbrugsjord inden for rammerne af samarbejdet i henhold til artikel 108, stk. 1, TEUF.
- d) Med sit sidste anbringende gør Kommissionen gældende, at Rådet har anlagt et åbenbart fejlslået for så vidt, at Rådet fandt, at der forelå særlige omstændigheder, der kunne begrunde vedtagelsen af den godkendte foranstaltning.

(¹) EUT L 348, s. 55.